

KATALOG

NAKLADATELSTVÍ MARATON

2020–2021

maraton

nakladatelství, s. r. o.
Koněvova 1107/54
130 00 Praha 3 – Žižkov

emaraton.cz

maraton@emaraton.cz

facebook.com/Nakladatelstvi.Maraton/

ÚVODEM

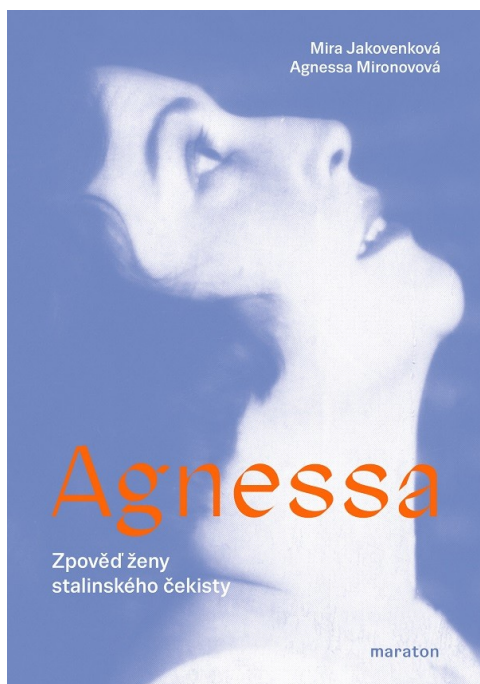
Naše nakladatelství vzniklo na počátku roku 2020. Dá se říci, že jsme si „lepší“ dobu nemohli vybrat, ale o koronakrizi samozřejmě nikdo nemohl nic tušit. Všechny potíže, kterým musí nové nakladatelství čelit, virus znásobil, avšak když už jsme začali, nechtěli jsme se a nechceme vzdát.

Naše produkce je určena širokému publiku se všeobecným rozhledem a vždy by mělo jít o kvalitní a čtivou beletrii i nonfiction, bez podbízivosti i bez úzké specializace či vysoké odbornosti. Podle nás jsou knihy „především ke čtení“, to znamená, že by měly přinášet jednak čtenářský zážitek, jednak poznání, ať už minulosti či závažných politických a civilizačních problémů přítomnosti. Proto se mj. chceme zaměřovat na historiografii a přístupně psané práce z oblasti politologie a dalších společenských věd. V oblasti beletrie pak chceme uvádět v češtině současnou cizojazyčnou prózu autorů, kteří jsou u nás málo známí, anebo vůbec neznámí, avšak disponují vysokou literární kvalitou a mají co říct k problémům současného světa a člověka. Vedle toho – v edici Světoví klasici – v nových výběrech a překladech budeme přinášet také známá i méně známá díla géníů světové literatury posledních staletí. O všech připravovaných titulech se lze podrobněji dočíst v našem edičním plánu.

Tento katalog obsahuje osm titulů z oblasti zahraniční a domácí beletrie i nonfiction, které jsme vydali do července 2021. Naším nejúspěšnějším titulem je prozatím kniha *Agnessa. Zpověď ženy stalinského čekisty*, která podává autentické a nesmírně působivé svědectví o Rusku a stalinismu a zároveň má z literárního hlediska i z hlediska životních osudů vypravěcky parametry velkého románu.

Věříme, že i další tituly Maratonu jsou a budou přínosné a že čtenáři našim knihám zachovají přízeň.

Richard Štencel
šéfredaktor

Mira Jakovenková,
Agnessa Mironovová

Agnessa

Zpověď ženy stalinského čekisty

(Přeložila Kateřina Šimová)

Vzpomínky Agnessy Mironovové, které podle jejího vyprávění zaznamenala orální historička Mira Jakovenková, poprvé otevírají dveře do pokojů a salonů Stalinových katů, nejvýše postavených důstojníků sovětské tajné policie během čistek ve třicátých a čtyřicátých letech. Kniha přináší mimořádné svědectví manželky ambiciózního příslušníka NKVD Sergeje Mironova, která se díky extrémně rychlé a úspěšné kariéře svého muže dostala na samý vrchol stalinské společenské smetánky a po

jeho popravě sama později prošla vězením NKVD a gulagem. Agnessa s krajní upřímností vypráví o svém životě plném prudkých zlomů, aniž čehokoliv lituje. Bez obalu vzpomíná na světlé a šťastné dny svého mládí, luxusní život, krásné šaty a okázalé nicnedělání, kterému se oddávala v době, kdy miliony lidí umíraly hladem.

Nejednoznačná vypravěčka, kterou v těchto vzpomínkách objevujeme, je mimořádnou postavou, okouzující a odpudivou zároveň. Její vzpomínky nejsou jen zajímavým životopisem; podobají se působivému románu, který zprostředkovává mnohem více než jakýkoliv archivní dokument: každodenní život, lidské charaktery a mytologii období, které se stalo nejstrašnějším a nejkrvavějším v moderních ruských dějinách.

Kniha je vybavena vysvětlujícími poznámkami a doslovem ruské historičky Iriny Ščerbakovové.

Autor	Mira Jakovenková, Agnessa Mironovová
Originální název	Агнесса. Исповедь жены сталинского чекиста
Překladatelka	Kateřina Šimová
Doslov	Irina Ščerbakovová
Počet stran	262 + 26 stran fotografií
Datum vydání	březen 2021
Číslo vydání	1.
Číslo publikace	1.
ISBN	978-80-907771-0-1
Vazba	brožovaná s klopami
Cena	328 Kč, e-kniha 168 Kč

Mira Jakovenková (1917–2005)

pocházela z rodiny ukrajinské inteligence zasažené represemi třicátých a čtyřicátých let. Od druhé poloviny padesátých let se snažila o rehabilitaci svých příbuzných, a strávila proto celé hodiny ve frontách na prokuratuře, u nejvyššího soudu a vojenského tribunálu. Správně usoudila, že tajné stalinské archivy nebudou jen tak otevřeny. Začala si proto povídat s bývalými vězni gulagu, kteří spolu s ní čekali na slyšení, a zapisovat příběhy, které byli ochotni vyprávět. Zaznamenané vyprávění Agnessy Mironovové je vrcholem jejího dlouholetého úsilí o zachycení živé historické paměti.

Agnessa Mironovová (1903–1982)

se narodila v Majkopu na severním úpatí Kavkazu.

Po otci měla řecké kořeny. Během dospívání za občanské války byla svědkem krvavých střetů bělogvardějců s rudými. S prvním mužem, příslušníkem Rudé armády Zarnickým, se odstěhovala do Rostova, kde se setkala s důstojníkem Čeky Sergejem Mironovem. Ten se stal jejím druhým manželem a osudovou láskou jejího života. Třicátá léta po jeho boku prožila ve štěstí a přepychu. Následovalo Mironovovo zatčení a Agnessu později čekalo pět let v trestaneckém táboře. Po Mironovově popravě se Agnessa vdala za jeho bratrance, redaktora a filmaře Michaila Korola. Od druhé poloviny padesátých let opakovaně a neúspěšně usilovala o Mironovovu rehabilitaci.

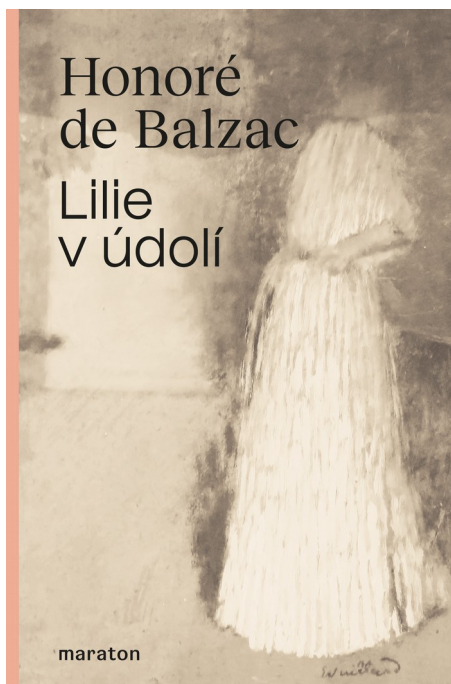
O knize napsali:

Ve stopách Agnessy se dostáváme z kremelské novoroční recepce, na které je přítomen sám Stalin, do pochodu vězňů ledovou kazašskou stepí; z bývalé vily generálního gubernátora v Novosibirsku do moskevské komunálky; ze salonního vagonu náčelníka NKVD do cely lubjanské věznice. ... Agnessa se nebojí své minulosti. ... Ne každý tak jako ona považoval za důležité vyprávět o stalinské době, nebát se a nemlčet.

Irina Ščerbakovová, Memorial

Existuje mnoho kvalitních prací o trýznivých osudech Stalinových obětí. Tato kniha je ovšem výjimečná. Její hrdinka, krásná, koketní a milující manželka jednoho z šéfů Stalinovy tajné policie, zavírala oči před vražednou prací svého muže. Její svědectví dává nahlédnout do násilnického světa bratříčkování, podrazů a intrik, charakteristických pro stalinistickou elitu, do světa, v němž se každý bál, že brzy dojde i na něj. Je to však právě její spoluúčast na stalinském světě, jakož i fakt, že je velmi nedokonalou hrdinkou, co činí její vyprávění tak působivým.

S. A. Smith, All Souls College, Oxford

Honoré de Balzac

Lilie v údolí

(Přeložila Drahoslava Janderová)

Na rozdíl od mnoha jiných Balzacových románů, v nichž autor vystupuje jako kritik společenských, politických či morálních poměrů své doby, *Lilie v údolí* je zasvěcena soukromé tematice, vztahu mezi mužem a ženou, a v tomto smyslu je nadčasová.

Vypravěč nejprve líčí své chmurné dětství, kdy trpěl tím, že byl od malička dán na výchovu mimo rodinu, cítil se nemilovaný, v dospívání pak pokořovaný chudobou a bezúspěšně toužící po citu a ženě.

Jednoho dne se tento už dvacetiletý chlapec, citově ani fyzicky ještě nerozvinutý, octne na venkovské slavnosti, potká tam ženu, v níž se mu náhle zpředmětní všechny dosavadní touhy a v náhlém pominutí

smyslů ji políbí na nahá ramena.

Od této chvíle se odvíjí příběh osudové lásky mezi Félixem a vdanou paní de Mortsaufovou, která trpí v nešťastném manželství s tyranským a labilním starcem. V peripetích jejího vztahu s Félixem, plného zklamání a nadějí, odříkání i narůstající intimity, projevuje Balzac velké mistrovství. Nečekaně ironický závěr pak podtrhuje mimořádnou působivost díla, ve kterém vzdal autor hold první ženě svého života, paní de Berny.

Česky vychází román po téměř pětáctyřiceti letech jako první svazek edice Světoví klasici, která přináší známá i méně známá díla géníů světové literatury posledních staletí.

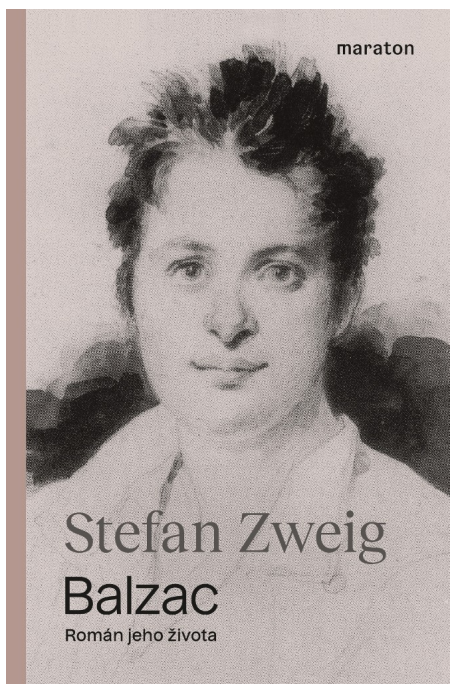
Autor	Honoré de Balzac
Originální název	Le Lys dans la vallée
Překladatelka	Drahoslava Janderová
Edice	1. svazek edice Světoví klasici
Počet stran	312
Datum vydání	prosinec 2020
Číslo vydání	1. v Maratonu, 2. v českém jazyce
Číslo publikace	2.
ISBN	978-80-907771-1-8
Vazba	pevná bez přebalu
Cena	348 Kč, e-kniha 144 Kč

Honoré de Balzac (1799–1850)

byl francouzský spisovatel, tvůrce rozsáhlého prozaického cyklu, který nazval *Lidská komedie*. Téměř devadesát románů, novel a povídek tohoto cyklu si klade za cíl zobrazit v celé šíři společnost, v níž autor žil, i vnitřní emocionální a duchovní svět jednotlivce. Jako demiurg se Balzac snažil stvořit dokonalé dílo, které zaujme básníky, filozofy i masy.

Sám Balzac byl nespoutaným živlem. Na spisovatelskou dráhu se dal přes odpor rodiny, která pro něj plánovala kariéru notáře, a v prvních letech se živil psaním anonymních brakových románů v romantickém duchu. Celý život se krom toho věnoval různým pochybným podnikatelským aktivitám, a protože miloval přepych, jeho dluhy neustále narůstaly. Kvůli hektickému životnímu tempu umírá v pouhých padesáti letech a je fascinující, jak rozsáhlé dílo dokázal za tak krátkou dobu vytvořit.

Stefan Zweig

Balzac

Román jeho života

(Přeložila Jaroslava Vobrubová-Koutecká)

Románová biografie, na které Zweig pracoval více než deset posledních let svého života, měla být jeho *magnum opus*. Dílo nestačil podle svých představ dokončit, avšak v ucelené podobě ho vydal v roce 1946 Zweigův přítel, spisovatel Richard Friedenthal. A ukázalo se, že vskutku jde o Zweigovo stěžejní dílo, neboť jeho balzacovská monografie má sama parametry velkého románu.

Zweig Balzaca portrétuje s psychologickou přesvědčivostí, často v pozoruhodných protikladech, nejednoznačně a mnohdy ne zcela lichotivě. Má pochopení zejména pro jeho tvůrčí genialitu, ne-

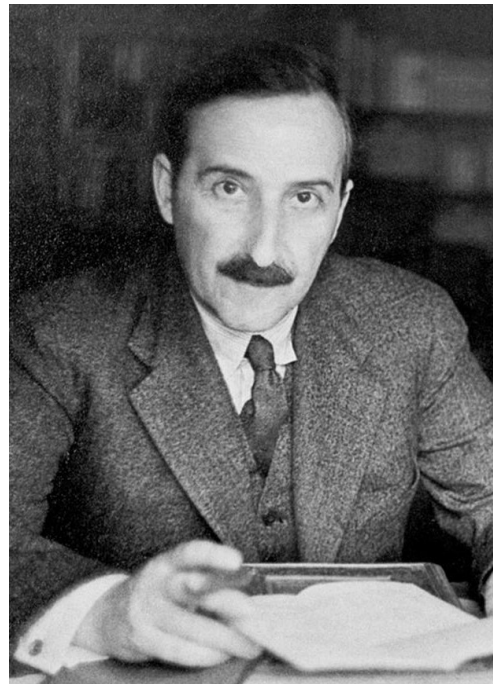
změrnou vůli a pracovitost, vidí však i řadu lidských slabostí, občas směšných či kuriózních. Prokazuje také, že je velkým znalcem Balzacova rozsáhlého literárního díla. Zweigovo vysoce působivé líčení, jeho mnohdy mistrovské formulace a pronikavé metafory způsobují, že četba biografie je mimořádným zážitkem. Je zjevné, že do své práce vložil Zweig velmi mnoho studia, energie, empatie a toho nejlepšího ze svého talentu. Kdo si tuto působivou biografii, toto hluboké umělecké dílo přečte, bude jím zasažen.

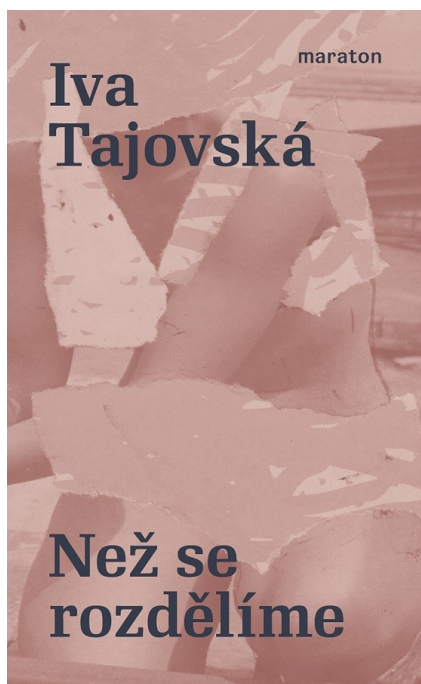
Práce vychází česky po téměř pětáctyřiceti letech jako doplněk k novému výboru toho nejlepšího z Balzacovy tvorby, který vychází v edici Světové klasici.

Autor	Stefan Zweig
Originální název	Balzac
Překladatelka	Jaroslava Vobrubová-Koutecká
Doslov	Richard Friedenthal
Edice	2. svazek edice Světové klasici
Počet stran	424 str. + 24 str. obrazové přílohy
Datum vydání	prosinec 2020
Číslo vydání	1. v Maratonu, 4. v českém jazyce
Číslo publikace	3.
ISBN	978-80-907771-2-5
Vazba	pevná bez přebalu
Cena	448 Kč, e-kniha 188 Kč

Stefan Zweig (1881–1942)

byl rakouský romanopisec a autor mnoha životopisů historických osobností. Pocházel z bohaté vídeňské židovské rodiny. Studoval na univerzitě ve Vídni a v Berlíně (germanistika, romanistika, filozofie). Už od dětství se zajímal o životy slavných a svou vlastní tvorbu započal v roce 1901 sbírkou *Stříbrné struny*. Hodně cestoval, navštívil Afriku, Ameriku a Indii. V průběhu první světové války se živil prací ve válečném archivu a seznámil se se skupinou spisovatelů (James Joyce, Hermann Hesse, Romain Rolland a další), s níž se pokoušel o mírové řešení války. První světová válka měla na něho velký vliv, vyšel z ní jako oddaný humanista. Těsně před jejím koncem dokončil úspěšné biblické drama *Jeremiáš* (1917). Dále vydal např. novely *Amok* (1922) či *Zmatení citů* (1927). Do němčiny překládal poezii Charlese Baudelaira, Paula Verlaina, Émila Verhaerena. Roku 1919 se přestěhoval do Salcburku, jeho dům se stal místem setkávání předních osobností evropské kultury. Před nacismem uprchl Zweig do Velké Británie, později do USA a nakonec, v roce 1940, do brazilského Petropolisu. Tam, zdeptán zprávami o běsnění nacistů, ukončil spolu se svou ženou život sebevraždou.

Iva Tajovská Než se rozdělíme

Nový román oblíbené spisovatelky vypráví o mezilidských vztazích a stavu světa na sklonku minulého tisíciletí. Mapuje vzájemně propojené osudy několika rodin v Československu a na Balkáně během devadesátých let, která přinesla nejen pád komunismu a konec studené války, ale také rozpad států i rodin a nové ozbrojené střety.

Starý fotograf cestuje se svým mladým žákem po středozezemním pobřeží a vrací se na místa, která v minulosti poznamenala jeho osud. Dva přátelé spolu se srbskou tlumočnicí pátrají v Srbsku po zanedbaných pomnících padlých českých vojáků. Rozdělení Československa a zpřístupnění archivů StB naruší vztahy ve dvou rodinách, které musí znovu hledat cestu k sobě. A v

bombardovaném Bělehradu se mladá žena připravuje na narození svého prvního dítěte...

Iva Tajovská se dotýká témat lidskosti a empatie, po nichž člověk přirozeně touží i v těch nejtěžších dobách. Její silná a přímočará próza proniká svým hrdinům hluboko do svědomí, ale zároveň přináší naději – ta se ukrývá v samotných lidech, v dětech, které, pokud budou dostatečně milovány, mohou najít cestu, jak otevřené rány scelit.

Autor	Iva Tajovská
Počet stran	240
Datum vydání	březen 2021
Číslo vydání	1.
Číslo publikace	4.
ISBN	978-80-907771-4-9
Vazba	brožovaná s klopami
Cena	268 Kč, e-kniha 138 Kč

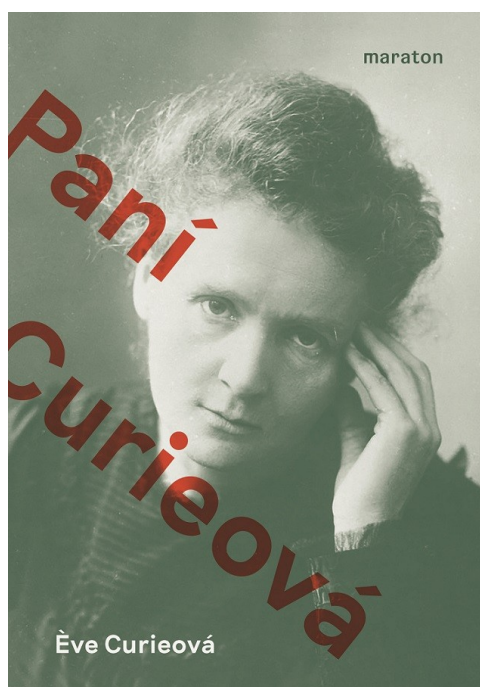
Iva Tajovská (1959)

debutovala v roce 2006 souborem novel *Jepičí hvězdy*. Podle novely *Archiv* natočila v roce 2009 Česká televize stejnojmenný film. Následovalo sedm úspěšných románů a povídkových souborů, mezi nimi knihy *Matky matek* (2007), *Jarmark obnažených duší* (2010) nebo *Podlaha z trávy, strop z hvězd* (2016).

Ve volné sérii románů *Odpusť, že jsem se vrátil* (2018) a *Hořící nebe* (2019) se autorka zaměřila na osudy obyvatel Pardubicka zasažených dvěma světovými válkami. K napsání příběhů ji inspirovalo osobní setkání se ženou, která zažila bombardování města a událost ji poznamenala na celý život.

Iva Tajovská čerpá z toho, co je jí blízké. Osudy jejích postav jsou silné ve své syrovosti, za nenápadnou každodenností jejich životů se skrývají skutečná lidská dramata. Autorka je podává s empatií, ale nikoliv nekriticky, a její prózy jsou proto autentické a prosté zjednodušujících zkratk.

Ève Curieová

Paní Curieová

(Přeložila Eva Sgallová, vypuštěné pasáže přeložila Nina Hřídlová)

Proslulá biografie o ženě, jejíž jméno každý zná, ženě s nesmírným talentem a zaujetím pro vědu, ženě s nezměrnou vůlí a pracovitostí, které se podařilo nejen proniknout do oboru vyhrazeného do té doby jen mužům, ale také v něm mimořádným způsobem vyniknout a přinést světu zásadní vědecké objevy.

Marie Skłodowska byla vlastenecky cítící Polka, ale touha po vzdělání ji zavedla do Francie, kde ve čtyřicetiletých letech v roce 1891 složila jako vůbec první žena přijímací zkoušky na fakultu fyziky a chemie na pařížské Sorbonně. Po několika letech zde poznala svého budoucího manžela, fyzika Pierra

Curieho. Společně se ve velice skromných poměrech věnovali výzkumu radioaktivity. Za objev polonia a radia byla spolu s manželem v roce 1903 oceněna Nobelovou cenou za fyziku. Po jeho tragické smrti při dopravní nehodě v roce 1906 pokračovala v započaté práci, která jí v roce 1911 přinesla druhou Nobelovu cenu. Do konce života se věnovala intenzivnímu vědeckému výzkumu v Radiologickém ústavu, u jehož zrodu stála.

Životopis, jehož autorkou je dcera Curieové Ève, není jen popisem její vědecké dráhy, ale také pohledem zevnitř, plastickým vylíčením celé osobnosti této výjimečné ženy, jejich nadějí i zklamání, radostí i bolesti. Pro svou čtivost, literární kvalitu a emocionální hloubku neztratila tato biografie ani po šedesáti letech od svého vzniku nic ze své působivosti. Během minulého režimu byla biografie několikrát vydána i u nás, naposledy v roce 1971, a pokaždé byla citelně zkrácena a cenzurována. Čtenář se proto nedozvěděl např. o kritických názorech vědkyně na ruskou nadvládu v Polsku, o jejich stycích se západními státníky, návštěvě u prezidenta Masaryka či o zájmu Pierra Curieho o spiritismus. *Paní Curieová* vychází nyní v kompletním znění a s doslovem přední české jaderné odbornice Dany Drábové.

Autor	Ève Curieová
Originální název	Madame Curie
Překladatelka	Eva Sgallová
Doslov	Dana Drábová
Počet stran	376 str., 31 fotografií
Datum vydání	duben 2021
Číslo vydání	1. v Maratonu, 6. v českém jazyce
Číslo publikace	5.
ISBN	978-80-907771-8-7
Vazba	brožovaná s klopami
Cena	398 Kč, e-kniha 198 Kč

Ève Curieová (1904–2007)

byla francouzsko-americká spisovatelka, novinářka a klavíristka. Jejími rodiči byli vědci Marie Curieová--Skłodovská a Pierre Curie, proslulí výzkumem radioaktivity.

Po smrti své matky vydala její biografii *Madame Curie*, která se rychle proslavila po celém světě, roku 1937 za ni získala americkou National Book Award. Po obsazení Francie v roce 1940 odešla do exilu v Británii, kde pracovala jako válečná korespondentka. Reportáže z fronty souborně vydala v roce 1943.

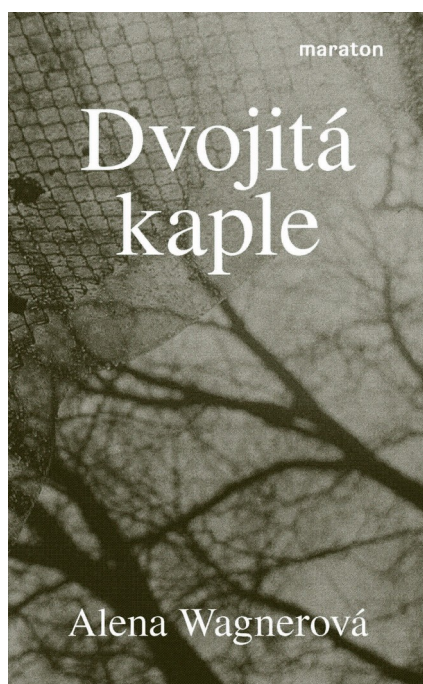
Po válce se vrátila do Francie, kde se angažovala v oblasti ženských práv, později byla poradkyní prvního generálního tajemníka NATO Hastingse Lionela Ismaye. Roku 1954 si vzala za muže amerického diplomata Henryho Richardsona Labouisse, budoucího prezidenta organizace UNICEF, ve které rovněž působila. Zemřela ve věku 102 let v New Yorku.

O knize napsali:

Díky lidem jako Marie Curie-Sklodovská, s jejich neúnavnou snahou porozumět zákonům přírody, dnes žijeme v době pozoruhodného a chvílemi až omračujícího pokroku... Pokrok je přijímán více méně jako samozřejmost, paradoxně je však stále intenzivněji doprovázen očekáváním, že nebudeme vystavováni v podstatě žádným nedobrovolným rizikům. Bojíme se jaderných elektráren, bojíme se kysličníku uhličitého, vyrábíme poplachy... Aby bylo možné žít bez zbytečných obav, je třeba pokusit se zbavit zjednodušených pohledů, zahodit zavádějící slogany a začít myslet sám za sebe. Už Marie Curie-Sklodovská říkala: „Ničeho na světě se není třeba bát, je jen třeba všemu porozumět.“ Tak žila, to je její velký vzkaz pro nás.

Z doslovu jaderné fyzičky **Dany Drábové**

Alena Wagnerová **Dvojitá kaple**

Alena Wagnerová je známá jako orální historička a publicistka, jako autorka biografí kulturních osobností a povídek. Výjimečné místo v její tvorbě představuje novela *Dvojitá kaple*, neboť je intimní zpovědí o dětství, dospívání a zrání mladé ženy, přičemž osu vyprávění tvoří vztah rodičů a dětí.

Novela vyniká především svou intenzitou. Přestože jde o introspektivní prózu, o proud vnitřních promluv, dialogů a vzpomínek hlavní hrdinky, odehrává se před očima čtenáře skutečné drama jednoho života, nebo spíše jedné rodiny. Je o to působivější, že většina z nás ho v určité podobě a míře sama zažila. Rodina je pro děti místem bezpečí a lásky, ale také vzdoru, odporu a někdy

odcizení. Nároky a měřítka, které kladou rodiče na děti, bývají často v nesouladu s těmi, které uplatňují na sebe; to ovšem platí i pro děti.

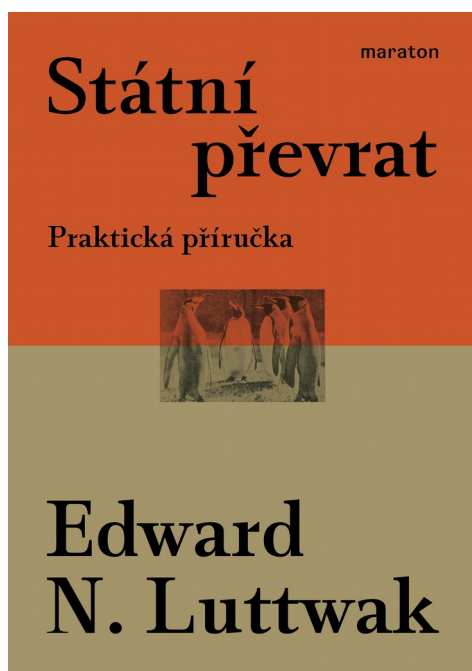
Působivá próza Wagnerové ústí v katarzi, kterou je pochopení, odpuštění a nalezení cesty k sobě. A to nikoli jako fráze, ale jako do poslední věty a slova prožité hledání. Zdánlivě i tak banální zjištění, že rodiče jsou v prvé řadě muž a žena, lidé se všemi slabostmi, osloví díky umělecké a lidské pravdivosti čtenáře s neobyčejnou silou.

Autor	Alena Wagnerová
Počet stran	176
Datum vydání	duben 2021
Číslo vydání	1. v Maratonu, 2. v českém jazyce
Číslo publikace	6.
ISBN	978-80-907771-7-0
Vazba	brožovaná s klopami
Cena	198 Kč, e-kniha 98 Kč

Alena Wagnerová (1936),

spisovatelka, orální historička a editorka, se narodila v Brně a od roku 1969 žije v Německu. Publikuje od šedesátých let, zejména sociologické studie, eseje a prózu. Píše česky i německy. Je autorkou biografie Sidonie Nádherné (2010), české a evropské osobnosti, jejíž život se odehrával na pozadí první poloviny 20. století, jejího bratra Johannese (2014) pohybujícího se v okruhu Franze Kafky a české novinářky Mileny Jesenské (1996). Kniha *V ohnisku nepokoje* (2003) obohacuje kafkauskou literaturu o pohled na spisovatelovu rodinu. V textu *Co by dělal Čech v Alsasku?* (2011) sleduje alsaskou stopu Jiřího Weila. *Žena za socialismu* (2017) je překladem sociologické monografie vydané původně v Německu. Dlouhodobě a systematicky se zabývá česko-německými vztahy. Připomeňme rozhovory s Němci a Čechy ze Sudet – *Odsunuté vzpomínky* (1993) a *Neodsunuté vzpomínky* (2001) – nebo publikaci o německých odpůrcích nacismu v Československu *A zapomenuti vejdemo do dějin* (2010). Vedle novely *Dvojitá kaple* vydala v roce 2019 cyklus povídek *Cestou životem*.

Edward N. Luttwak

Státní převrat

Praktická příručka

(Přeložil Martin Pokorný)

Kniha vyšla poprvé v roce 1968 a způsobila senzaci, protože krok po kroku vysvětlovala čtenářům, jak svrhnout vládu. Autoritářské režimy celého světa začaly v reakci na šíření knihy uvádět v chod preventivní opatření, která by zabránila popisovaným strategiím státního převratu. V roce 2016 vydal autor druhou, přepracovanou verzi, aktualizovanou pro 21. století. Uvažuje v ní například o zranitelnosti i těch nejstabilnějších demokracií západního stříhu v období delší ekonomické krize.

V uplynulém půlstoletí se svět sice dramaticky změnil, ale podstata státního převratu zůstala stejná. Luttwak čtenáře provází jeho fázemi, od plánování až po popřevratové přísliby pokroku a stability. Masová podpora obyvatel není podmínkou, stačí pasivní přijetí. Proto musí být převrat pokud možno nenásilný. V dokonalém provedení je rychlý a neteče při něm žádná krev. Krvavé převraty nejsou skoro nikdy úspěšné, a úplně selžou, pokud se jejich následkem rozpoutá drastická občanská válka.

Kulturní kniha, jež se řadí mezi klasické učebnice politologie, analyzuje vojenské, sociální i kulturní podmínky, které pokusy o státní převrat umožňují. Zároveň přináší důležité úvahy a fakta o povaze a budování politické moci. Pro české vydání autor napsal nové úvodní slovo, v němž vzpomíná na vpád okupačních vojsk v roce 1968, který v Praze na vlastní oči sledoval.

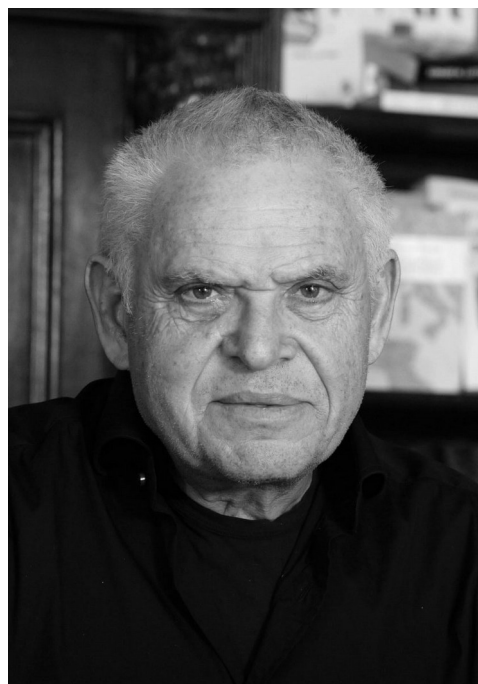
Autor	Edward N. Luttwak
Originální název	Coup d'État. A Practical Handbook
Předmluva (1978)	Walter Laqueur
Překladatel	Martin Pokorný
Počet stran	272
Datum vydání	červen 2021
Číslo vydání	1.
Číslo publikace	7.
ISBN	978-80-907771-3-2
Vazba	brožovaná s klopami
Cena	298 Kč, e-kniha 148 Kč

Edward N. Luttwak (1942)

se zabývá vojenskou strategií i taktikou a mezinárodními vztahy. Mnoho let působil jako bezpečnostní poradce ministerstva obrany, Národní bezpečnostní rady a armády Spojených států amerických.

Vypracoval vlastní teorii „strategické logiky“, podle které je obvykle v situaci, vyžadující důležité rozhodnutí, nejlepší zvolit nejméně výhodnou a nejnepravděpodobnější cestu, protože tak dojde ke zmatení protivníka a získání zásadní výhody. Jeho knihy, články a eseje čtou jak akademici, tak i novináři, podnikatelé, vojenští představitelé a premiéři států. Pro *New York Times* píše provokativní sloupky o mezinárodní politice. Živí se tím, že své znalosti z oblasti vojenské strategie poskytuje vládám a institucím po celém světě. Radil prezidentovi Mexika s problémem pouličních gangů, Dalajlámovi ohledně vztahů s Čínou, evropským vládám s vytipováním členů Al-Káidy na hranicích Unie.

Jeho nejznámější kniha *Státní převrat. Praktická příručka* byla od prvního vydání přeložena do pětadvaceti jazyků.

O knize napsali:

Kniha je přes čtyřicet let po svém vzniku stále na pultech knihkupectví, a to nejspíš proto, že jde o dobrou četbu. Je skutečně praktická, obsahuje šíravou ironii i vynikající postřehy.

The Times Literary Supplement, 3. 6. 2016

Muriel Sparková
Dívky bez prostředků
(Přeložil Martin Pokorný)

Je těsně po druhé světové válce a Londýn se nesměle probouzí z hubených válečných let. Obyvatelky londýnských „ženských domovů“, dobročinného klubu May of Teck, se nadechují svobody a lační po nových šatech, nových mužích, novém životě. Metropole ale zůstává poznamenána válečnými šrámy, zboží je na příděl a dívky zjišťují, že zlu se daří i v dobách míru.

V novele čerpá autorka ze svého opakovaného pobytu v edinburském ženském penzionu Helena Club, ke kterému byla donucena kvůli nedostatku financí. Próza zachycuje snahu skupinky mladých žen zajistit si samostatnou existenci a zorientovat se v novém světě –

přičemž Sparková pojednává závažná témata morálky, náboženství a poezie formou společenské komedie a prokazuje při tom svébytnou formulační úspěšnost, umění diskrétního náznaku a smysl pro vtip i tragiku prostou sentimentality či patosu.

Autor	Muriel Sparková
Originální název	The Girls of Slender Means
Překladatel	Martin Pokorný
Počet stran	160
Datum vydání	červenec 2021
Číslo vydání	1.
Číslo publikace	8.
ISBN	978-80-907771-5-6
Vazba	brožovaná s klopami
Cena	228 Kč, e-kniha 118 Kč

Muriel Sparková (1918–2006),

skotská spisovatelka, básnířka a esejistka, se narodila a vyrostla v Edinburghu. Před sňatkem učila krátce angličtinu a pracovala jako sekretářka. První léta druhé světové války strávila s manželem v tehdejší Jižní Rhodesii a poté se vrátila do Anglie, kde v letech 1944–1945 pracovala v propagandistickém oddělení vojenské rozvědky. Psát začala po válce, v roce 1947 se na rok stala editorkou časopisu *Poetry Review*. V roce 1954 konvertovala ke katolické víře, což sama považovala za stěžejní posun ve své spisovatelské kariéře. Žila v Londýně, v New Yorku a v Římě, v sedmdesátých letech se usadila v Toskánsku, kde také zemřela.

Svůj první román *The Comforters* publikovala v roce 1957. Česky vyšla *Balada z předměstí* (1970), detektivka *Večírek* (1997), povídka *Černá madona* (2001) a detektivní román *Záhadný případ lorda Lucana* (2003). V roce 2018 vyšla česky rovněž její celosvětově nejznámější novela *Nejlepší léta slečny Jean Brodiové*.

Muriel Sparková byla deníkem *The Times* zařazena na osmou příčku mezi padesát nejlepších poválečných britských spisovatelů.

O knize napsali:

Když jsem knihu četla v mládí, byla pro mne jako neočekávaný dar. Když ji čtu dnes, nacházím v ní nejvybroušenější literární umění a důkaz vyrovnanosti a trvalé platnosti génia Muriel Sparkové.

Carol Shieldsová, *The Guardian*